

Vanuit de MEIJERIJ

Gemeente-zijn in deze tijd is anders: afstandelijk en digitaal. Ook lastig voor de kerkenraad om vooruit te kijken en beslissingen te nemen, terwijl de adviezen en regels nog niet helemaal duidelijk en bekend zijn. Regelmatig word je ingehaald door het nieuws uit een persconferentie.

Inmiddels zijn er weer enige versoepelingen: er mag meer bezoek worden ontvangen, kerkdiensten mogen weer en ook bezoek in verzorgingshuizen wordt weer mogelijk, mits.....we ons houden aan de 1,5 meter, onze handen wassen en thuis blijven als we de bekende klachten hebben.

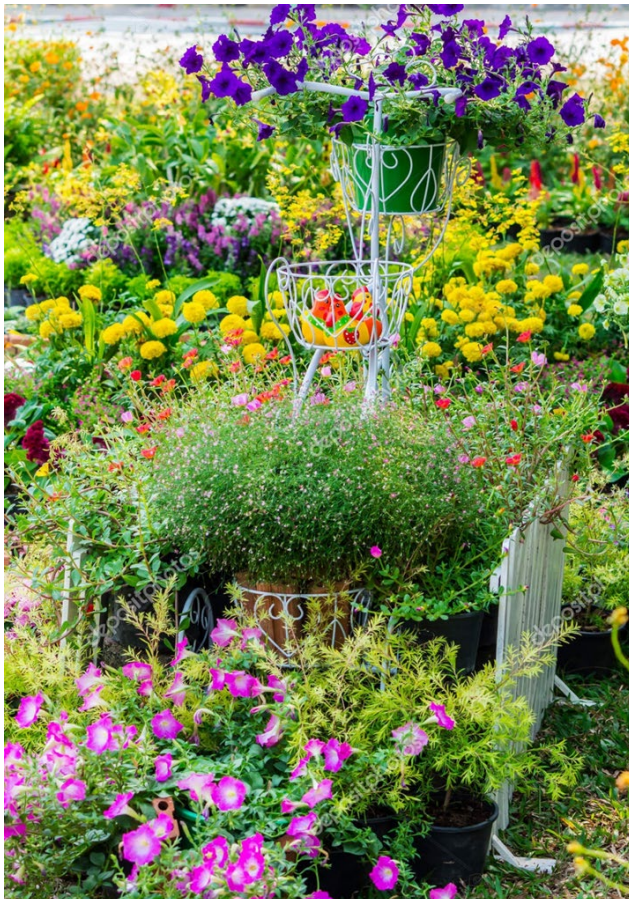
Gemeente-zijn: lichaam van Christus zegt Paulus daarover. Wat verbindt ons? In 1 Cor. 12 schrijft hij over *Vele leden, één lichaam*. Paulus heeft gehoord dat de verschillen in de gemeente van Corinthe groot zijn en dat sommige mensen denken dat ze het met een klein clubje wel leuk genoeg hebben. Hij is het daar niet mee eens. Gemeente zijn is ook niet altijd eenvoudig; vooral als leden allemaal verschillende achtergrond hebben. Paulus probeert met het beeld van het lichaam uit te leggen, dat de gemeente één is ondanks de verschillen. Net zoals onze voeten en ons hoofd niet zonder elkaar kunnen, zo kunnen ook wij als gemeenteleden niet zonder elkaar. Als gemeente van mensen voelen we ons toch verbonden, hoewel we dat niet altijd begrijpen. Zelfs in deze tijd van afstand houden, is er iets onzichtbaars dat ons verbindt. Dat is wat ons gaande houdt en dat is voor mij Gods Geest. Die Geest inspireert ons juist mét onze verschillen. Daarmee vullen we elkaar aan. Als alle functies van het lichaam het naar behoren doen, functioneert het op zijn best. Dan kan ieder deel van het lichaam, ieder

gemeentelid, tot haar of zijn recht komen en daarmee ook de gehele gemeente. Zo kunnen mensen er samen, wij dus, voor elkaar zijn.

Laten we, ondanks de afstand die we houden om gezond te blijven niet afstandelijk worden, vooral contact houden met elkaar. Deel vooral ook je somberheid en eenzaamheid met elkaar, zodat de ander de gelegenheid krijgt je te bemoedigen.

met zusterlijke groet,

Graddie Meijer

ADRESSEN: KERKGEBOUW: SMEDEN 2B, 8301 XH TE EMMELOORD

Voorganger:

Ds. G.E.G. Meijer, Munt 98, 8446 AL Heerenveen.

Telefoon: 0513-880715, mobiel: 06-47134779

E-mail: gegmeijer@doopsgezind.nl

Voorzitter/Secretaris (postadres): Br. J. Kuipers,

Klaverhof 8, 8308 AV Nagele. Telefoon: 06-48022386

E-mail: jan.a.kuipers@gmail.com

Penningmeester

Zr. S. Heeringa – de Hoop, Aambeeld 11, 8307 ED Ens.

Telefoon: 06-22997827

E-mail: sietske@famheeringa.com

Lid: Zr. B. Yntema-Van der Heijden, Diemenstraat 68, 8304 ED Emmeloord.

Telefoon: 0527-699270

E-mail: barbera.yntema@gmail.com

Lid: Br. B. van Berkum, Concourslaan 88, 8252 GK Dronten

Telefoon : 0321 - 334663

E-mail : bobvanberkum@gmail.com

Website gemeente: www.dg-nop.nl

Website Ring Zwolle: www.dg-ringzwolle.nl

N.B.: Het postadres van de gemeente is het adres van de secretaris!

Geen post naar het kerkgebouw a.u.b.

Bankrekening:

Rabobank DG Gemeente NOP:

IBAN: NL48 RABO 0386 5679 56

Redactie adres Beiaard:

Br. Hein Bergman tel. 06 – 55 18 73 46

e-mail adres: h.bergman@xs4all.nl

VAN DE REDACTIE.

De redactie verzoekt u om de kopie voor de Beiaard naar Hein Bergman te sturen. Alvast hartelijk dank.

VANUIT DE KERKENRAAD

Beste broeders en zusters,

We hebben elkaar een tijd niet gezien vanwege de Corona. Dat is wennen. Vooral als er sterfgevallen zijn in de gemeente. Ik denk aan br. Wester en br. Van der Wal. Rouwdiensten en afscheid nemen is nu in deze coronatijd anders dan anders. Wij wensen de nabestaanden alle sterkte toe.

De kerkenraad vergadert online. Het scheelt reistijd. Maar is toch behelpen.

Liefst ze je elkaar in levende lijve. Veel is er ook niet te vergaderen. Het gemeentelieven ligt grotendeels stil. Maar er is licht aan de horizon. Op 26 juni gaan we een alternatieve dienst proberen op de boerderij van Rens Waiboer. Daar is voldoende ruimte om afstand te houden. In de zomerperiode gaan we gewoon door met het organiseren van alternatieve kerkdiensten. Ik ben benieuwd hoe alles uitpakt.

Namens de kerkenraad

Jan Kuipers

GEMEENTEACTIVITEITEN

Zomerbijeenkomsten

Voor de zomerbijeenkomsten hebben we leden/vrienden van onze Gemeente gevraagd om de invulling en coördinatie van de 'diensten' voor hun rekening te nemen.

We vinden het belangrijk, dat we elkaar deze zomer kunnen blijven ontmoeten. Dat is wat we het meest gemist hebben de afgelopen maanden.

We volgen de richtlijnen van het RIVM en onze verhuurder de CGK.

De bijeenkomsten zijn in onze eigen kerk en beginnen om 10.00 uur. Per bijeenkomst staat aangegeven, wie de bijeenkomst invullen en coördineren.

We verwachten, dat u zich van te voren aanmeldt bij het coördinerende team. Zij zorgen voor de inrichting van de kerkzaal en houden hierbij rekening met 1,5 meter afstand en de looproute (in-/uitgang en toiletbezoek).

Bij binnenkomst kunt u uw handen desinfecteren. Na afloop zorgt het coördinerende team ervoor, dat de gebruikte stoelen en tafels gereinigd worden.

Heeft u vervoer nodig, dan kunt u dit aangeven bij het coördinerende team.

19 juli, Bob en Karen

Graag voor 18 juli aanmelden via

klhoogendoorn@gmail.com of 0321-334663/06-13284281

2 augustus, Aafke, Paulien en Jans

Graag voor 1 augustus aanmelden via

apitdegroot@hetnet.nl of 0527-618610

paulienfenema@gmail.com of 0527-615950

alderdenj@gmail.com of 0527-619976

16 augustus, Henny, Suzan en Femmy

Graag voor 15 augustus aanmelden via

h.stienstra@outlook.com of 0527-261327

suzanmirjam@gmail.com of 06-43212292

fgerritzen2002@yahoo.com of 0527-618613

De afgelopen tijd bent uzelf ook creatief bezig geweest om elkaar te blijven ontmoeten. In de vorm van een wandeling, een telefoontje, een bezoekje op afstand etc. Dat is fijn en waardevol.

*De kerkenraad,
Barbera, Jan en Sietske*

WEL EN WEE

In de afgelopen maanden zijn helaas twee gemeenteleden overleden, br. J. Wester op 1 april en br. J. van der Wal op 21 mei. Vanwege de coronamaatregelen hebben we als gemeente geen afscheid van hen kunnen nemen. We wensen de beide families veel sterkte toe. Elders in deze Beiaard treft u een in memoriam voor hen.

Tijdens de pinksterdagen is de vader van Sietske overleden. Als br. De Hoop in Emmeloord was, woonde hij graag een dienst bij ons bij. Velen van u kenden hem. Ook Sietske en Gerrit wensen we veel sterkte toe.

In deze coronatijd was het voor de wel en wee-commissie niet mogelijk om de gemeenteleden thuis op te zoeken. We hebben geprobeerd zoveel mogelijk telefonisch contact te hebben, maar we hebben niet iedereen kunnen bereiken. Met de versoepeling van de maatregelen zullen we onze taken weer oppakken. Het ziet er naar uit dat de gemeente goed door deze moeilijke tijd is heen gekomen. Karen en ik hebben echter met grote waarschijnlijkheid wel corona gehad. Inmiddels ben ik goed hersteld, maar bij Karen gaat het herstel met kleine stapjes.

Verjaardagen

juli

27-7 zr. De Jonge-Koorenhof

augustus

7-8 br. Heeringa

12-8 zr. Koorstra-Dijkstra

17-8 zr. Meijer

september

3-9 zr. Gerritzen

3-9 zr. V.d. Wal-Goedhart

4-9 zr. Slingerland-Veen

12-9 zr. Van Hes-Stevens

26-9 br. Eldering

Allen een goede verjaardag en een goede zomer toegewenst.

Namens Wel en wee,

Bob van Berkum

VAN DE PENNINGMEESTER

Het eerste financiële halfjaar van 2020 is alweer bijna voorbij. Een bijzonder halfjaar in de geschiedenis van de Doopsgezinde Gemeente Noordoostpolder. Online-vieringen en de kerkenraad, die online vergadert. Er gebeurt veel op afstand, maar fijn om te ervaren, dat ondanks de afstand er naar elkaar omgekeken wordt.

Fijn, dat u als lid, vriend en belangstellende van de Doopsgezinde Gemeente Noordoostpolder uw financiële verantwoordelijkheid neemt. Alvast hartelijk bedankt hiervoor.

Bankgegevens:
Doopsgezinde Gemeente Noordoostpolder
NL48 RABO 0386 5679 56

Heeft u nog vragen over uw bijdrage, dan kunt u uiteraard altijd contact met mij opnemen.

Namens de kerkenraad,

Sietske Heeringa
(☎ 06-22997827)

Opbrengst collectes eigen gemeente december, januari, februari
EUR 315,60
Extra collecte (Advent viering) voor Pax Christie Kinderhulp NOP-Urk
EUR 66,80

Bankgegevens:
Doopsgezinde Gemeente Noordoostpolder
NL48 RABO 0386 5679 56

BEDANKT.....

Ik wil de Doopsgezinde Gemeente hartelijk bedanken voor het medeleven in welke vorm dan ook bij het overlijden van onze vader. Het was hartverwarmend. Op woensdag 1 april j.l. is mijn vader overleden op de leeftijd van 95 jaar. Hoewel hij oud was en hem het één en ander mankeerde, overviel het ons toch. Hij had zijn heup gebroken na een val en overleed in het ziekenhuis in Sneek, als gevolg van de complicaties na een operatie, die aanvankelijk zeer geslaagd leek. Hij zat weer in de stoel, voelde geen pijn meer en had contact met ons. Maar daarna ging het heel erg mis. En binnen een paar dagen was hij overleden, op een manier die bij hem paste: rustig en zonder pijn. Zo had hij het gewild. We hadden er het laatste jaar samen vaak over gehad: zijn levenseinde. Dat heb ik als heel waardevol ervaren. Na de dood van mijn moeder en zijn toenemende

lichamelijke, maar toch ook geestelijke achteruitgang, waardoor hij niet meer op zijn scootmobiel door zijn geliefde polder kon toeren, was hij klaar met het leven. Het was voltooid. Hoewel hij er nog niet aan toe was, was euthanasie een optie voor hem. Dat begreep ik. Zover is het niet gekomen en daar was ik ook wel een klein beetje blij om, want euthanasie is, weet ik uit ervaring, indrukwekkend en aangrijpend.

Waar ik ook blij om was, is dat we in dat laatste jaar het proces van zijn ouder worden en het naderende levenseinde met elkaar hebben kunnen delen. Ik mis hem. Hij was altijd opgewekt en van elke levensfase wist hij wat te maken, samen met mijn moeder. Hij heeft heel veel voor haar gedaan. Hij was pionier en boer in hart en nieren en zat vol verhalen. Elk jaar stond er wel ergens een interview van hem in de krant of kwam hij op de TV. De laatste keer was op NPO 1 samen met mij, op bevrijdingsdag 2019. Een hele happening, waar hij zeer van heeft genoten.

Dinsdag 7 april is hij begraven in Emmeloord. Dat was door de Corona heel apart om mee te maken. Maar ook heel intiem. We waren er met de kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind van twee en een half, die vrolijk met de poppenwagen door de aula reed. Iedereen heeft wat gemaakt of gezegd. Toch heel mooi. Ik heb op de piano, samen met vriendin en violiste Lucia, 2 mooie stukken gespeeld. Sietske, Gerrit en Barbera waren er namens de Doopsgezinde Gemeente. Gerrit heeft heel mooi en persoonlijk gesproken. Graddie leidde de dienst met een heel toepasselijk thema: gemeenschap. Dat heeft mijn vader zijn hele leven belangrijk gevonden: meehelpen aan het bouwen van een goede gemeenschap, in de polder, maar ook in de Doopsgezinde Gemeente. Waar ruimte is voor iedereen. Doordat hij in zijn jeugd veel verhuisde en als pionier in een mannenwereld zat, heeft hij dat voor het eerst echt ervaren, toen hij verkering kreeg met mijn moeder die uit Zuid-Oost Friesland kwam. Hij vond het een prachtige gemeenschap waardoor hij zich helemaal opgenomen voelde. Graddie heeft dat door de gesprekken met hem heel goed aangevoeld. Nu is hij er niet meer. Dat vind ik heel jammer. Maar ik gun hem ook zijn rust. Hij was moe en versleten. Zijn leven was klaar en afgerond. Het was voltooid.

HENNY

Naschrift:

Het was helemaal volgens de aard van mijn vader geweest om zijn leven ook te herdenken met vrienden en andere belangstellenden. Dat kon niet, door de Corona. Daarom zal er t.z.t. nog een herdenkingsdienst zijn in de Doopsgezinde kerk.

IN MEMORIAM JOOP VAN DER WAL 1933 – 2020

De laatste keer, dat ik Joop sprak, was tijdens een ontmoeting in het Voorhuys. Hij kwam met de auto en maakte de gang naar ons tafeltje met moeite. We hadden een prettig gesprek, waar ik blij mee was.

Joop was een markante persoonlijkheid en niet altijd gemakkelijk te begrijpen. Lange tijd was hij de vertegenwoordiger van onze gemeente in het aanloophuis. Toen zijn gezondheid afnam, moest hij ook daarmee stoppen. Dat vond hij jammer, want hij deed het graag.

Hoewel hij lange tijd als lid bij onze gemeente stond ingeschreven, was hij de laatste jaren vriend. Hij kwam met de doopsgezinden in aanraking doordat hij dienst weigerde. Zelf zei hij weleens tegen mij, dat hij daarna te gauw lid is geworden. Als ik hem sprak was hij altijd geïnteresseerd in de gemeente.

Op de kaart stonden de volgende woorden van Joop: ‘Wat heb ik ontzettend veel beleefd en het was niet altijd gemakkelijk, maar..... Het was geweldig.’ Prachtig als je aan het einde van je leven die conclusie kunt trekken!

Helaas moest Greet verhuizen naar de Talmahof, omdat hij haar niet meer kon verzorgen. Dat was voor hen alle twee een moeilijke beslissing, maar het kon niet anders. Hij heeft Greet zolang mogelijk bezocht.

Laten we vooral naar Greet blijven omzien.

We wensen Greet en de kinderen en kleinkinderen heel veel sterkte.

Graddie Meijer

INNERLIJK REISADVIES

Vannacht droomde ik over de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Er was een extra journaaluitzending ingelast. Wat zou er zijn? Zou hij in quarantaine zitten of burn-out zijn geraakt. Of zou hij extra Troost-tv gaan aanbieden of een oproep doen om nog vaker te lezen, bewegen, klussen of je handen te wassen?

Hij kwam in beeld, zat niet in een studio, maar in zijn huiskamer. Hij ging bij het raam staan en zei: ‘Ik wil jullie bedanken voor jullie brieven met zorgen om mijn werkdruk, maar wees gerust. Ik pas goed op mezelf en kom nu niet met een nieuwe coronamaatregel, wel met een innerlijk reisadvies.’

Hij ging iets rechter op staan en zei: ‘Ik maakte me de afgelopen tijd grote zorgen, om de wereld, het land, om u en jou. En was bang dat ik zelf ook besmet zou

raken, op de ic zou belanden of nog erger. Ik keerde naar binnen, doorleefde mijn angst en kwam weer in beweging voor alle zieke mensen, waarvan velen aan de beademing lagen. En voor alle mensen die een dierbare verloren, soms zelfs zonder afscheid te kunnen nemen.

Maar er is meer, morgen, overmorgen zal ik de stilte weer opzoeken, want straks als we allemaal ons gewone ritme weer oppakken, mogen we de ander nog steeds niet vergeten. Vooral de ander die ook na de coronacrisis te oud of ziek is om naar buiten te gaan. Het is goed dat we elkaar zoveel mogelijk vermaken, maar durf ook stil te staan en met elkaar te praten. Niemand heeft hiervoor gekozen, niemand heeft ons dit aangedaan. Maar nu het eenmaal zo is probeer ik, in ons aller toekomstbelang, mijn stiltekansen te blijven grijpen.'

Toen ik wakker werd, vouwde ik mijn handen. 'Lieve God, laat dit niet bij dromen blijven.'

Christine van Reeuwijk

DE VIS EN DE BOOM

Met 14 mensen ga ik naar de sjoel/synagoge in Leeuwarden. Tijdens de Tweede Wereldoorlog is de Joodse gemeenschap grotendeels verdwenen omdat veel Joden zijn weggevoerd en in concentratiekampen vermoord. Aan de achterkant van het gebouw is de vroegere kosterwoning, nu de sjoel van de orthodox Joodse gemeenschap Friesland. De inrichting komt grotendeels uit Gorredijk en de sjoel is in 1982 geopend.

We worden gastvrij door Awram opgewacht. Hij is met pensioen, heeft zich te verdiept in de Thora en leidt nu ook diensten in de Sjoel. De mannen krijgen een keppeltje op hun hoofd. Vandaag gaat het over de vraag wat kleurrijk voor je betekent, ook vanuit het geloof. Voor Awram was het de eerste keer dat hij hier diep over na heeft gedacht. 'Dus kortgeleden heb ik ontdekt, dat kleurrijk prachtig is', zegt Awram. 'De kleuren hebben grote invloed op mensen, kijk naar de natuur, de planten. En wij mensen kunnen de kleurrijke ladder beklimmen waardoor onze kennis kan stijgen', zegt Awram. 'Wat je ziet en onder woorden wilt brengen, is een uitdaging in je leven. Kleurrijk kijken we ook naar elkaar en naar problemen. Een slechte eigenschap is om het 'ik' daarbij het belangrijkste te vinden. We laten elkaar vaak niet zo vrij als we bedoelen. Maar als je bedoelingen goed zijn, kun je nooit iets echt verkeerd zeggen. De vraag is dan, wat de ander bedoelt. We moeten elkaar niet afrekenen op het eens willen zijn met elkaar'. Hierover spreken we, ieder vanuit de eigen overtuiging. Als het spannend wordt, zegt Awram: 'Veroordeel een vis niet door in een boom te

moeten klimmen. Een vis kan niet iets doen wat niet bij een vis hoort. Dus probeer elkaar eerst te begrijpen.'

Een actuele discussie is om de gordijnen tijdens plechtigheden in de sjoel wel of niet te sluiten. Want angst voor agressie leeft weer op bij Joodse mensen. Ze merken dat een keppeltje of zichtbaar een joods sieraad dragen, vervelende reacties kan oproepen. Openheid is belangrijk, maar je bent dan ook kwetsbaar. Zeker de oudere mensen voelen zich teruggeworpen op wat tijdens de oorlog is gebeurd. 'Het zou geweldig zijn', vind Awram, 'wanneer ieder open wil staan voor de rijkdom van die verschillende kleuren'.

Want: Uiteindelijk gaat het er niet om wat wij van elkaar weten, maar gaat het er wel om wat wij voor elkaar betekenen.

*Corry Nicolay
PKN predikant kleurrijke communicatie.*

JEZUS: "GA IN UW BINNENKAMER"

Theologen, die opzichtig op de hoeken der straten plachten te bidden, verwijst Jezus naar hun binnenkamer (Matteüs 6). In mijn bundel 'De Weg van de Stilte' heb ik laten zien dat bij mystieken de binnenkamer het beeld is voor hun innerlijke ruimte. In onze drukke cultuur verloren velen de sleutel van hun 'binnenkamer' en zijn anderen in hun burn-out daarnaar weer op zoek. Terwijl ik mij onledig hield met het óp-ruimen van een deel van mijn bibliotheek, vond ik een artikel van de bekende pastoraal psycholoog H. Faber over ons innerlijk als ruimte voor twee typen spiritualiteit.

Allereerst is daar het gesprek met onszelf. Bekende voorbeelden zijn: Augustinus, die zich in zijn Confessiones naar zijn bekering toe worstelt; Dietrich Bonhoeffer, die zich in zijn gevangenschapsbrieven afvraagt: 'wie ben ik eigenlijk?' en 'hoe zal de theologie er na de oorlog uit moeten zien?'; Pascal: 'het hart heeft zijn redenen, die de rede niet kent'.

Er zijn ook mensen, mystici, die in hun binnenkamer zo'n interne dialoog met zichzelf niet voeren, maar hun verlangen naar een eenwording met 'god' ervaren. Voorbeelden: Teresa van Avila, en voor onze tijd: Dorothee Sölle en Maria de Groot. De lezer vraagt zich nu misschien af: hoe is dat bij mij?

Faber suggereert, dat hier het verschil tussen protestant (meer gericht op de leer en de daad) en (rooms)katholiek (gericht op het mysterie en het ritueel) een rol speelt. Wanneer mijn boeken door mijn handen gaan kom ik mijzelf tegen. Ik blijf me in beide typen te herkennen, maar misschien sterker in het 'roomse' met een liturgie, die het verlangen naar 'god' vormgeeft. Om het actueel te zeggen: ik zit deels in de verkeerde kerk, hoewel zonder drang tot overstappen.

Die dubbelheid in onze spiritualiteit hangt ook samen met de rol die volgens psychoanalytische theorieën (Jung en anderen) 'de vaders' en 'de moeders' als archetypen spelen in ons godsbeeld. Het kind ervaart allereerst eenheid met de moeder (de schoot), geborgenheid en beschikbaarheid. Het moederlijke godsbeeld wordt gezocht in contemplatie en meditatie. We verlangen naar 'god' als een kind naar de moeder (Psalm 25).

Na verloop van enige jaren komt de vader (de stem) in beeld. Hij staat voor het zelfstandig worden en verantwoordelijk zijn. Hij verbeeldt het gezag van de vader-god.

De ruimte ontbreekt me dit hier uit te werken. Misschien is deze observatie wel aanleiding eens in de binnenkamer naar uzelf te kijken en daar ook het 'verlangen naar god', Vader én Moeder, te ontdekken.

*Jan de Jongh,
em. Studentepastor*

